

Wiosenne powroty.

Dzień 5.

Wołanie wiosny.

Powroty ptaków.

Sąsiad szpak.

- Karta pracy, cz. 3, s. 65.

Wskazywanie na rysunkach: słowika, wróbla, jaskółki, bociana. Kolorowanie rysunków ptaków, które powracają do Polski wiosną. Nazywanie ptaków przedstawionych na zdjęciach.

Rysowanie po śladach ramek zdjęć.

Teczka „Wyprawka plastyczna”

- Praca plastyczna Wesoła wilga.

Dla każdego dziecka: wyprawka, karta 18, klej, nożyczki, kredki.

- Wycinanie z karty rysunku wilgi.
- Kolorowanie rysunku według wzoru (fotografia).
- Nacinanie obrazka w zaznaczonych miejscach i składanie go według instrukcji.
- Sklejanie głowy.
- Udekorowanie wykonanymi wilgami kącika przyrody.
- Porządkowanie miejsc pracy.

- Karta pracy, cz. 3, s. 66.

Łączenie fragmentów obrazków z dołu karty z odpowiednimi pustymi miejscami na dużym obrazku.

- Zabawa relaksacyjna – Ptasię gniazdo.

Klocki, poduszki, odtwarzacz CD, nagranie spokojnej melodii.

N. wraz z dziećmi buduje na środku sali gniazdo z koców i poduszek. Wszyscy siadają w gnieździe. N. prosi dzieci, aby wyobraziły sobie, że są pisklętami. Przy nagraniu spokojnej melodii opowiada, co się zdarzyło.

– Nasze przytulne, ciepłe gniazdo jest bardzo wysoko na drzewie i wiatr kotysze nim delikatnie.

W gnieździe mieszkają mama bocianowa i małe bocianie pisklęta. Wiatr dmie coraz mocniej. Nagle gniazdo się przewraca, a wy, małe pisklęta, musicie rozłożyć skrzydełka i machać nimi, aby nie spaść na ziemię. Rozłóżcie szeroko ramiona i latajcie po sali, mówiąc: kle, kle, kle... dopóki nie naprawię gniazda i z powrotem was do niego nie przyprowadzę. (N. naprawia gniazdo i przyprowadza do niego jedno pisklę za drugim).

N. kontynuuje opowieść: – Teraz znów siedzimy w naszym ciepłym gniazdku i łagodnie się kołyszemy. Ojej, nadchodzi burza! Nagle nasze gniazdo znów się przewraca. Rozłóżcie skrzydełka i latajcie po sali, powtarzając przy tym: kle, kle, kle... Mocno poruszajcie swoimi skrzydełkami, aby stały się silne. Chcę naprawić gniazdo i zanieść do niego wszystkie pisklęta. Teraz znowu możemy wszyscy razem siedzieć w ciepłym domku. Widzę, że moje małe bocianki umieją już latać... Rozwińcie swoje skrzydełka, pofruńcie i przylećcie teraz do gniazda same.

Powroty ptaków.

1. Rozmowa o wiosennych powrotach ptaków.

- Oglądanie książek o ptakach, zachęcanie do dzielenia się spostrzeżeniami na ich temat.

Książki i albumy o ptakach.

Dzieci wskazują znane im ptaki. Słuchają ciekawostek na ich temat.

- Rozwiązywanie zagadek o ptakach.

Zdjęcia wybranych ptaków.

N. umieszcza na tablicy zdjęcia ptaków – rozwiązań zagadek. Po rozwiązaniu zagadki dzieci wskazują zdjęcie odpowiedniego ptaka.

Pióra biało-czarne,

buciki czerwone;

uciekają przed nim żabki,

bardzo przestraszone.

(bocian)

Wiosną do nas przyleciała

ta ptaszyna czarna, mała.

Murować się nie uczyła,

ale gniazdko ulepiła.

(jaskółka)

Już po lesie kuka,
gniazdka sobie szuka.

Jak znajdzie, podrzuca jaja,
niech inni je wygrzewają.

(kukułka)

Śpiewa wysoko
piosenki do słońca,
głos ma podobny
do drżenia dzwonka.

(skowronek)

- Pokazanie na globusie drogi ptaków z ciepłych krajów do Polski.

Globus, mazak zmywalny.

N. pokazuje na globusie Egipt – miejsce, gdzie zimują nasze bociany. Potem pokazuje Polskę i rysuje drogę, jaką muszą przebyć bociany wracające do kraju.

Pokazuje na globusie, co bociany musiały mijać, wracając do nas.

- Rozmowa na temat: Co robią ptaki po powrocie?

N. pyta:

-- Co robią ptaki, gdy powrócą do kraju?

-- Przypomnijcie, na przykładzie wilgi, co się dalej dzieje, gdy ptaki zbudują gniazdo.

-- Czy wszystkie ptaki budują gniazda?

- Karta pracy, cz. 3, s. 67.

Oglądanie zdjęć. Dotykanie ich i mówienie nazw ptaków. Kończenie podanego rytmu – naklejanie odpowiednich zdjęć ptaków, odszukanych wśród naklejek. Łączenie pierwszych głosek z nazw obrazków. Podawanie nazwy ptaka, która powstała.

- Karta pracy, cz. 3, s. 68.

Czytanie z N. (lub samodzielnie) nazw ptaków z pierwszego rzędu. Odszukanie w drugim i w trzecim rzędzie takich samych wyrazów. Kolorowanie ich tak samo jak tych we wzorze.

- Rozmowa na temat zwierząt wykluwających się z jajek.

-- Jakie zwierzęta wykluwają się z jajeczek? (Jaszczurki, ptaki, owady, żaby, ryby).

-- Czy wszystkie jajeczka są takie same?

-- Czy wszystkie zwierzęta wykluwają się tak jak ptaki?

Teczka „ Wyprawka plastyczna”

- Historyjka obrazkowa Mały wróbel.

Dla każdego dziecka: wyprawka, karta D, nożyczki, klej.

Dzieci wycinają obrazki, układają je według kolejności zdarzeń. Potem przyklejają na kartkach.

Opowiadają, co dzieje się na kolejnych obrazkach. Opowiadają całą historyjkę.

Nadają jej tytuł.

Sąsiad szpak.

- Karta pracy, cz. 3, s. 69.

Rysowanie po śladach linii – od zdjęć dorosłych ptaków do ich potomstwa. Nazywanie ptaków. Oglądanie piór wybranych ptaków – bociana, wilgi, kukułki, czajki.

- Wizualizacja – Jestem ptakiem.

Dzieci leżą z zamkniętymi oczami. N. mówi:

Wyobraź sobie, że jesteś ptakiem. Masz ciało pokryte miękkimi piórami i piękne skrzydła. Dzięki nim możesz fruwać! Powoli poruszasz skrzydłami i unosisz się w powietrzu, coraz wyżej i wyżej. Ogrzewają cię promienie słońca. Dziwne uczucie widzieć świat z tej wysokości. Mijasz pola, las, łąki i jezioro. Ludzie widziani z tej wysokości są mali, maleńcy. Ta swoboda i wolność, które czujesz, są wspaniałe. Nadchodzi noc. Szukasz, jak inne ptaki, schronienia. Siedzisz na gałęzi, chowasz dziób pod skrzydła i... zasypiasz. Jest ranek. Otulają cię ciepłe promyki słońca. Budzisz się spokojny, szczęśliwy i znowu wzbijasz się w niebo i fruwasz nad swoim domem, przedszkolem, placem zabaw. Pomyśl, czy bycie ptakiem jest miłe.

Potem dzieci otwierają oczy, siadają. N. pyta:

-- Czy ktoś z was chciałby być ptakiem? Jakim?

•• Ćwiczenia słuchu fonematycznego – Co to za ptak?

N. podaje głoski, a dzieci wymyślają nazwy ptaków rozpoczynające się tymi głoskami. Np.

a – albatros; b – bocian; d – dudek; g – gawron; j – jemioluska; k – kukułka; m – mewa;

o – orzeł; p – pliszka; r – raniuszek; s – sowa; w – wrona.

1. Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby Sąsiad szpak.

•• Zapoznanie z wyglądem szpaka.

Duże zdjęcie/obrazek szpaka.

Dzieci wskazują na zdjęciu części ciała świadczące o tym, że szpak to ptak.

Omawiają wygląd szpaka (pióra mieniające się kolorami tęczy, z brązowymi kreskami).

Szpaki są przedsiębiorcze, ciekawskie, towarzyskie. Wszystko robią szybko i zdecydowanie.

W gniazdach mają zioła, które chronią je przed pasożytami.

Śpiewając, wydobywają różne dźwięki, najczęściej te zasłyszane, np. dźwięki klaksonów

samochodów. Każdy z nich ma swoją charakterystyczną pieśń. Zjadają dżdżownice, mrówki

i różne robaki z ziemi, spod kamieni. Lubią też dojrzałe owoce, np. Czereśnie.

•• Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby Sąsiad szpak.

Książka (s. 56– 57) dla każdego dziecka.

Dzieci słuchają opowiadania, oglądają ilustracje.

Olek, Ada i rodzice przyjechali do dziadków w odwiedziny i zostali na cały weekend. Ada była zachwycona. Dostała nowy dzwonek do roweru w kształcie rumianego jabłuszka i musiała go wypróbować.

Natychmiast! Jeździła dookoła ogrodu dziadków i dzwoniła zawzięcie. Sprawiało jej to ogromną radość. Wprawdzie rodzina zatykała uszy, ale co tam. Wreszcie Olek nie wytrzymał.

– Na kogo dzwonisz? – spytał.

– Na przechodniów. Ostrzegam ich, że jadę – odpowiedziała rozpromieniona Ada.

– Ja nie mogę! Tu nie ma żadnych przechodniów – wykrzyknął ogłuszony Olek.

Ada wzruszyła ramionami, jednak wreszcie przestała dzwonić.

– Jak dobrze – westchnęli dziadkowie, rodzice i cztery ogrodowe myszy.

– Cisza, aż dzwoni w uszach – roześmiał się dziadek. – Teraz mogę przedstawić wam nowego sąsiada. – Zaprowadził Adę i Olka w odległą część ogrodu. Tu, na pniu wysokiej brzozy, powiesił kilka dni wcześniej budkę lęgową dla ptaków. – Zachowajcie ciszę. Wkrótce go zobaczycie – szepnął.

Już po chwili dzieci zauważyły nadlatującego od strony sadu ptaszka. Krótki prostokątny ogon sprawiał, że w locie wyglądał jak czteroramienna gwiazda. Usiadł na gałęzi brzozy, ale z daleka od budki. Dzieci mogły mu się przyjrzeć uważnie. Czarne skrzydła mieniły się w wiosennym słońcu zielenią i fioletem. W ostro zakończonym dziobie trzymał źdźbło zeschłej trawy.

Rozglądał się na wszystkie strony.

Olek i Ada aż wstrzymali oddechy, aby go nie spłoszyć. Ptak upewnił się, że nic mu nie grozi, i przefrunął do budki.

– Rozpoznaliście tego pana? – spytał dziadek.

– Pewnie. To pan szpak – odpowiedział bez wahania Olek.

– Pani szpak też osiedli się w budce? – spytała Ada.

– Oczywiście. Pan szpak wije gniazdo dla pani szpakowej i dla małych szpaczków.

– Będziesz miał bardzo dużo sąsiadów, dziadku – zauważył z uśmiechem Olek.

– Zdaje się, że będą podobnie hałaśliwi jak Ada i jej dzwonek – szepnęła mama, która dołączyła do obserwatorów pracowitego szpaczka.

– Szpet-szpet – zaśpiewał szpak i pomknął szukać materiałów na gniazdo. Wracał do budki wielokrotnie, przynosił pióra, korę, suche liście, mech, trawę.

– Stara się – zauważyła Ada.

Na to szpak zaskrzypiał jak stare deski w podłodze i jeszcze dodał: – Kuku, kuku!

Olek i Ada zrobili wielkie oczy. Ze zdziwienia, naturalnie. Czyżby pan szpak stracił rozum?

– Zapomnieliście, że szpaki potrafią naśladować różne głosy – przypomniał im dziadek, ubawiony zaskoczonymi minami wnucząt.

Następnego dnia o świcie Ada zerwała się z łóżka z głośnym krzykiem:

– Kradną mój rower!

Wypadła na podwórko w rozpiętej kurtce zarzuconej na piżamę. Za nią wyskoczyli dziadkowie, rodzice i Olek. Wszystkich obudził wyjątkowo głośny dźwięk dzwonka, który zdołał rozerwać Adę. Jakież było ich zaskoczenie, kiedy odkryli, że rower stoi bezpieczny w komórce, a jego dzwonek... milczy. Gdy przetarli zaspane oczy, zobaczyli na gałęzi topoli przy oknie pokoju, w którym

spała Ada, pana szpaka. Nowy sąsiad dziadka naśladował dźwięk dzwonka niczym najzdolniejszy artysta. Zdziwił się na widok rodziny w komplecie.

– Miau – miauknął jak kot i odleciał.

– „Miau”, czy to po ptasiemu dzień dobry? – zastanawiała się babcia.

Ada pomyślała, że to coś mniej przyjemnego.

– Przepraszam, panie szpaku – szepnęła w stronę budki.

Jak myślicie, dlaczego Ada przeprosiła szpaczka?

•• Rozmowa na temat opowiadania.

-- Dlaczego Ada jeździła na rowerze i dzwoniła?

-- Kogo przedstawiał dziadek Olkowi i Adzie?

-- Gdzie założył gniazdo szpak?

-- Jakie odgłosy naśladował szpak?

-- Dlaczego Ada myślała, że kradną jej rower?

-- Kto głośno naśladował dźwięk dzwonka?

-- Jakim dźwiękiem pożegnał szpak rodzinę?

•• Ćwiczenia z tekstem.

Książka (s. 56–57) dla każdego dziecka.

Dzieci czytają głośno teksty znajdujące

się pod ilustracjami do opowiadania.

•• Podawanie zdrobnień i zgrubień do słowa szpak.

szpak – szpaczek, szpakunio...

szpak – szpaczysko...

•• Podawanie przykładów czynności, jakie może wykonywać szpak.

Dzieci podają przykłady czynności. N. pilnuje, żeby się nie powtarzały. Np. śpiewa, je, kąpie się (w sadzawce), karmi młode, fruwa, dziobie, buduje gniazdo...

•• Ćwiczenia oddechowe – Wyścigi piórek.

Sztuczne piórko dla każdego dziecka (najlepiej gdyby były podobne do piór szpaka).

Dzieci siadają w jednym szeregu. Ich zadaniem jest przedmuchiwanie piórek z jednej strony sali na drugą. Wygrywa dziecko, którego piórko będzie pierwsze po drugiej stronie sali.

- Układanie zdań o szpaku (można odnosić się do opowiadania).

- Karta pracy, cz. 3, s. 70–71.

Liczenie żab. Wskazywanie dwóch takich samych par żab. Kolorowanie ich.

Wyklaskiwanie podanego rytmu i powtarzanie tekstu za N.

- Karta pracy, cz. 3, s. 71.

Rysowanie szlaczków po śladach, a potem – samodzielnie.

Kochane Przedszkolaki.

Nadrobiliśmy zaległości . BRAWO !!!

Od poniedziałku o6.04. 2020. będziemy pracować w tempie wolniejszym .

Pozdrawiamy: p. Krysia i p. Kasia.

Życzymy dużo zdrowia dla wszystkich dzieci z grupy VI oraz Rodziców.